

ת"פ 3243/05/14 - מדינת ישראל נגד עזדיאן סוארכה

ת"פ 3243-05-14
04 ינואר 2018

בית משפט השלום קריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

בפני: כב' השופטת נועה חקלאי

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

עזדיאן סוארכה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נופר לוי ומתמחה רפי עמוס

הנאשם ובא כוחו עו"ד חסונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ח, 04/01/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

עמוד 1

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 16.1.14 בכביש 35 הסיע הנאשם ברכבו (רכב טרנספורטר) 2 תושבים זרים שאין בידם אישור כניסה ושהייה בישראל על פי חוק.

הסדר הטיעון

2. ביום 7.7.15 הציגו הצדדים הסדר לפיו יודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, יורשע ויפנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. הצדדים לא הציגו הסכמה עונשית. המאשימה הגבילה עצמה למאסר של חודשיים שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בעוד ההגנה בקשה לטיעון לביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. ביום 10.4.16 התקבל תסקיר ובו סקר שירות המבחן באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 24 (נכון לאותו מועד), נשוי , אב לילד בן שנה וחצי ומצפה לילד נוסף (נכון לאותה עת), מתקיים מקצבת ביטוח לאומי עזב את הלימודים בגיל צעיר, מתמודד עם קשיים המפורטים בתסקיר, נפגע בתאונת דרכים קשה לפני מספר שנים ומאז לא עובד עקב מצבו הרפואי.

הנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות על ביצוע העבירה. לדבריו, לא נהג לבדוק אישורים שכן חשב שכל מי שנמצא בישראל נמצא כאן כחוק, היום מבין שטעה ולמד לקח. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתמודד עם קשיים רבים ולאור מצבו לא מסוגל להתמיד בעבודה. לאור העובדה שמדובר בעבירה ראשונה, המליץ שירות המבחן על ענישה מותנית. אין המלצה לצו מבחן או צו של"צ לאור מאפייניו הקשים של הנאשם.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה, הפנה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ולפסיקה התומכת בטיעוניו, הפנה למתחם הענישה הנוהג ועתר להטלת מאסר קצר של חודשיים כפי שהוסכם במסגרת ההסדר, מאסר מותנה וקנס.

5. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, חסך זמן שיפוטי והודה בהזדמנות הראשונה, הפנה לנסיבותיו החריגות האישיות, להמלצת שירות המבחן, לגילו הצעיר, ללקיחת האחריות ובקש לגזור ענישה ברף התחתון של המתחם.

6. הנאשם הביע חרטה, ציין שלמד את הלקח.

דין

7. במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלנינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר

בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל, רע"פ 8191/06 קריספי נ. מדינת ישראל, רע"פ 3173/09 פראג'ין נ' מדינת ישראל).

8. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה, השב"חים לא ביצעו עבירות נלוות ושחררו, בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטיית בביטחון הציבור.

9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים, ההסעה נעשתה בתוך תחומי מדינת ישראל, תמורת שכר (50-30 ₪ לכל נוסע).

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

· רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורים בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחוזי נדחו.

· רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירוצו בעבודות שירות.

· עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבונודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ת"פ(רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שוורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירוך** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 מדינת ישראל נ' עטאללה (הסעה וסיוע להעסקה);

ת"פ (כ"ס) 2019/09 מדינת ישראל נ' רצאבי (הסעת שב"ח יחיד).

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

12. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

13. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- את גילו הצעיר של הנאשם (בן 22.5 בעת ביצוע העבירה).
- את נסיבותיו האישיות החריגות כעולה מתסקיר שירות המבחן.
- מצבו הרפואי הקשה ומצבו המשפחתי המורכב.
- את דברי הנאשם כי רישיון הנהיגה שאחז נלקח על ידי המשטרה ומאז לא הושב לו ומאז לדבריו, מזה 4 שנים לא נוהג ברכב.
- את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.
- את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (למעלה מ- 4 שנים) וכי מאז לא נפתחו תיקים חדשים.

14. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. לאור נסיבותיו האישיות ומאחר שהמאשימה לא עתרה לרכיב של פסילה, לא תוטל פסילה על הנאשם, גם לא פסילה מותנית.

באשר לקנס, לאור העובדה שהעבירה נעשתה לשם רווח, יוטל קנס. ועם זאת לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם כעולה מתסקיר שירות המבחן, הקנס יהיה סמלי בלבד.

15. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ב. קנס בסך 400 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 60 יום מהיום.

ככל שיש בתיק פיקדון, יקוזז סכום הקנס מהפיקדון והיתרה תוחזר לנאשם בכפוף לכך שאין עיקולים על הפיקדון.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ח, 04/01/2018 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הוקלדעלידידיניאלזון